

KOLDIOXIDBUBBLAN PÅ BÖRSEN

– FINANSMARKNADENS OCH POLITIKENS KLIMATANSVAR

EN IDÉSKRIFT
FRÅN CARL SCHLYTER

De Gröna | Europeiska fria alliansen
i Europaparlamentet

miljöpartiet de gröna

FÖRORD

Tänk dig att du köper en flaska läsk för 10 kr. När du börjat dricka får du reda på att du inte kan dricka mer än hälften eftersom tillsatserna skulle skada dig allvarligt om du drack hela. Visst skulle du känna dig lurad? Men det är precis så våra pensionspengar investeras idag. De satsas i företag som, trots att de har mer fossila bränslen i lager än vi utan allvarliga konsekvenser för planeten kan elda upp, fortsätter att investera miljarder för att hitta mer. Det är lika självklart att vi får veta vilka klimatrisker en investeringsfond innehåller som att det finns en innehållsförteckning på läskflaskan. I fallet med investeringsfonderna handlar det ju inte heller om en tiokrona utan om tusentals miljarder kronor på global nivå.

Därför är denna lilla skrift viktig. Det är en av en rad skrifter, befintliga och kommande, som behandlar bland annat konsumtion, alternativa välfärdsmått, tillväxt, reform av finansmarknaden, nya skattebaser, förändrad upphovs- och patenträtt för att underlätta människors kulturella och intellektuella utveckling och

nya bolagsformer för integrerad samhällsnytta. Vi har för lite debatt om ideologi och för mycket tro på enkla lösningar, exempelvis grön tillväxt. Jag hoppas kunna bidra till mer bredd i denna debatt.

Carl Schlyter,
EU-parlamentariker

STORSKALIG FELALLOKERING AV KAPITAL

Stora summor pengar, såväl privata som offentliga, har under lång tid investerats i sektorer som motverkar en hållbar utveckling. Det visar en rapport från FN:s miljöorgan (UNEP).

UNEP beskriver i rapporten *Towards a green economy. Pathways to Sustainable Development and Poverty Eradication* hur en rad uppkomna kriser av skilda slag - klimat, biologisk mångfald, bränsle, livsmedel, vatten, det finansiella systemet och ekonomin i stort - har en grundläggande egenskap gemensam: en storskalig felallokering av pengar. "Under de senaste två decennierna har mycket kapital pumpats in i fastigheter, fossilbränsle och strukturerade finansiella tillgångar kopplade till derivat, men relativt lite har i jämförelse investerats i förnybar energi, energieffektivitet, kollektivtrafik, hållbart jordbruk, skydd av ekosystem, biologisk mångfald, mark och vatten" (UNEP, 2011, sid 1). Såväl privata investerare som offentliga subventioner och lån har bidragit till en ohållbar utveckling. Exempelvis har Världsbanken och Europeiska investeringsbanken (EIB), precis som privata pensions- och aktiefonder, genom sina investeringar motverkat politiskt satta mål.

Hoten om stora, irreversibla och för mänskligt välbefinnande förödande klimatförändringar är överhängande och får illustrera problemet med felallokering av kapital i den här texten. De initiativ som såväl det internationella samfundet som privata aktörer har tagit i positiv riktning för att tackla klimatproblemet väger lätt i jämförelse med de steg som tas i motsatt riktning.

OKONTROLLERADE KLIMATFÖRÄNDRINGAR ELLER BÖRSKRASCH - KOLDIOXIDBUBBLAN I FINANSSEKTORN

Två stora klimatrelaterade risker hänger ihop på ett sätt som innebär att vi får problem hur vi än angriper frågan: Om den kol, olja och gas som idag redan är upptäckt används kommer det politiskt satta tvågradersmålet inte att uppnås. Om å andra sidan energin får ligga orörd i marken påverkar det värderingen av de bolag som äger resurserna. Om värderingen av fossilenergibolagen är en bubbla, kan effekterna av att bubblan brister bli förödande för pensionssparare och aktieägare. Om politiker och världssamfundet menar allvar med ambitionen att inte låta temperaturökningen överskrida två grader är det bara en tidsfråga innan bubblan brister. Politiker och andra beslutsfattare måste axla sitt ansvar och agera för att minimera skadan.

Koldioxid bundet i kända reserver av fossilbränslen i börsbolag

För att ha en rimlig chans att nå det politiskt uppsatta målet om att jordens medeltemperatur inte ska öka med mer än två grader återstår ett utrymme att släppa ut 565 miljarder ton koldioxid (GtCO_2) i atmosfären till år 2050 (Initiative Carbon Tracker, 2011). Det finns en betydande osäkerhet i bedömningen. Forskarna diskuterar sannolikheten att klara målet om två graders temperaturhöjning, vilket i sig är att spela rysk roulett med civilisationens fortlevnad.

Tvågradersmålet

Tvågradersmålet är ett, inom ramen för FN:s klimatkonvention, politiskt satt mål som det krävs stora insatser för att nå. Det råder ingen säkerhet om vilka utsläppsminskningar som resulterar i en viss temperaturförändring. För att nå tvågradersmålet med en sannolikhet runt 70 procent krävs uppskattningsvis att de globala växthusgasutsläppen minskar i storleksordningen 50-60 procent från år 2000 till 2050, och minskar med nära 100 procent till 2100. (Rummukainen med kollegor, 2011)

Tillsammans äger de 100 största börsnoterade kolföretagen och de 100 största börsnoterade olje- och gasföretagen fossilbränslereserver motsvarande 745 GtCO_2 . Det är alltså 180 GtCO_2 mer än de 565 GtCO_2 som det finns utrymme att släppa ut. Sverige är förstås en liten aktör i sammanhanget, men på listan över de hundra största oljeföretagen återfinns faktiskt två svenska bolag: Lundin Petroleum och PA Resources, på plats 71 respektive 97. Använder vi de kända reserverna i börsnoterade företag kommer vi att släppa ut så mycket koldioxid att de globala temperaturökningarna blir mer än två grader. Konsekvenserna av detta är omöjliga att överblicka. Det enda man med säkerhet kan säga, enligt Johan Rockström vid Stockholms universitet, är att de från mänsklighetens perspektiv är mycket allvarliga.

Koldioxid bundet i kända reserver av fossilbränslen totalt

Utöver reserverna i börsnoterade företag finns reserver av kol, olja och gas i onoterade bolag och i statlig ägo. De största kända reserverna finns i själva verket i till exempel saudiska statliga oljefält eller

© By: Seldom Scene Photography | www.flickr.com/24419989@N07/402860091

gasfyndigheter kontrollerade av ryska oligarker. Även om vissa bedömer att statliga reserver i Gulfregionen är överdrivna av politiska skäl, har vi redan hittat mer fossilbränslen än vad vi av miljöskäl någonsin kan använda.

Koldioxiden i de idag kända fossilbränslereserverna – hos noterade såväl som onoterade företag - uppgår till 2 795 GtCO₂, varav 65 procent kommer från kol, 22 procent från olja och 13 procent från gas. I praktiken innebär det att såväl regeringar som den globala marknaden betraktar fossilbränslereserver som motsvarar en fem gånger större koldioxidbudget än den vi har till år 2050 som en resurs.

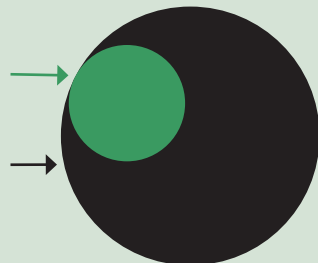
Utsläppsutrymme (koldioxidbudget)
för de kommande 40 åren:

565 miljarder ton koldioxid

Koldioxid i idag kända fossilbränslereserver:

2 795 miljarder ton

$2795/565 \approx 5$, det vill säga reserverna innehåller fem gånger mer koldioxid än vad vi kan släppa ut.

Okonventionella reserver - oljesand och skiffergas

Utöver de kända tillgångarna på olja, kol och gas finns stora tillgångar av så kallade okonventionella energireserver. Uppskattningen av de okonventionella oljereserverna, till exempel oljesand, är konservativa. Anledningen är redovisningsprinciper i vissa länder. I Kanada, till exempel, redovisas reserverna inte när de upptäcks, utan först när oljan tas upp ur marken. Den kanadensiska börsen kan med andra ord bjuda på överraskningar i form av dold CO₂.

Andra okonventionella resurser som inte är medräknade i siffrorna ovan inkluderar skiffergas (shale gas), som orsakar större CO₂-utsläpp än konventionell gas. Brytningen av skiffergas medför dessutom en rad andra problem, exempelvis stor vattenåtgång och kemikalier i grundvattnet med hälsoeffekter som följd. Att okonventionella reserver underskattas, samt att de är mer koldioxidintensiva, får effekter för hur mycket utsläppen i slutändan måste reduceras.

Satsning på nyproduktion

Dessutom satsas årligen stora belopp i jakten på nya fyndigheter eller för att få ut mer ur befintliga. Enbart de börsnoterade olje- och gasföretagens investeringar uppskattades för år 2010 till lika imponerande som deprimerande 798 miljarder dollar, varav en försvinnande liten del investeras i förnybar energiproduktion. Till detta ska läggas investeringar i onoterade privata och statliga företag som tillsammans kontrollerar två tredjedelar av världens fossilbränsletillgångar (Initiative Carbon Tracker, 2011). Om, vilket är det enda rimliga om något som ens är i närheten av en försiktighetsprincip ska tillämpas, endast den femtedel av de kända reserverna som det finns utrymme för i koldioxidbudgeten ska användas, kommer det att få betydande konsekvenser för finansmarknaden, och därmed för ditt och mitt pensionssparande.

Tekniska lösningar - CCS

Prognoser över framtida energiförsörjning och utsläpp inkluderar ofta potentiella lösningar som CCS (Carbon Capture and Storage) som skulle tillåta förbränning av en viss mängd fossilbränsle utan att behöva räkna med utsläppen. Anledningen är att koldioxiden pumpas ned i marken eller havsbotten, med förhoppning om att de inte ska läcka, eller läcka väldigt långsamt. CCS kan bara tillämpas på stora anläggningar för kol- och gasproducerad energi, inklusive biogas. Utsläpp från det oljebaserade transportsystemet samt från mindre anläggningar som oljepannor i villor kommer även i framtiden att vara orenat i termer av CO₂-utsläpp. Dessutom är det ytterst tveksamt om CCS kommer kunna införas i stor skala. Det kostar mycket pengar, det finns begränsat med lämpliga platser i närhet till kraftverken och man måste elda mer fossila bränslen för att få samma mängd elenergi eftersom verkningsgraden minskar. En kommersialisering av CCS sker tidigast om ett decennium och framstegen, i den mån de görs, är små och långsamma. CCS eller andra mer eller mindre långt gångna tekniklösningar är alltför riskfyllda att förlita sig på. Vattenfall tillhör de företag som tidigare hyste stort hopp till tekniken men som nu lagt satsningen på CCS i malpåse.

Internationella energirådet (IEA) uppskattade tidigare att det skulle finnas 100 storskaliga CCS-projekt världen över år 2020 och uppåt 3500 år 2050. Idag finns inga och få tror fler än något enstaka projekt kommer att se dagens ljus i Europa före 2020.

Effekter för fossilbolagen - koldioxidbubblan

Kan bara en femtedel av den totala reserven av fossila bränslen användas innebär det att 149 av 745 GtCO₂ från börsnoterade bolag kan släppas ut. Om beslutsfattare menar allvar med tvågradersmålet riskerar alltså investerare att bli sittande på en resurs som inte kan användas. Det är vad engelsmännen kallar "unburnable carbon", det vill säga fossilbränsle som inte kommer att kunna användas. Om 80 procent av de uppgivna reserverna i börsnoterade fossilbränsleföretag skulle lyftas bort från marknaden får det betydande konsekvenser för bolagens lönsamhet och värdering. Det här utgör inget annat än en kolbaserad tillgångsbubbla. En strikt tillämpning på världens börser skulle resultera i en omvärdering av fossilbränsleföretagens tillgångar, som skulle få tidigare prisjusteringar när till exempel fastighets- eller IT-bubblorna har brustit att framstå som marginella.

Den här situationen har uppstått och tillåtit fortsätta eftersom ingen finansiell kontrollstation är systematiskt ansvarig för att övervaka klimatrelaterade risker.

” Nästan alla lån till energieffektivisering (94 procent) och förnybar energi (84 procent) går till relativt välmående gamla medlemsstater. Lån till nya medlemsstater har nästan uteslutande gått till fossilbränslesektorn.

Den risk som å ena sidan förbränning av kol och riskerna med klimatförändringar medför och å andra sidan risken att fossilbränsleanvändningen regleras och företagets resurser delvis blir obrukbara, är av sådan magnitud att den borde betraktas som systemkritisk. Det innebär att risken är så omfattande att stabiliteten i samhället hotas. Tillståndsgivande och reglerande myndigheter – på miljö- respektive finanssidan – borde tillsammans med investerare och kreditgivare ta riskerna på allvar. EU diskuterar just nu frågan om att införa egna kreditvärderingsinstitut, på grund av missnöje med hur marknaden förutsett och hanterat eurokrisen. Vi behöver även införa ett institut för värdering av finansiella risker av miljöproblem. Redan nu skulle investeringar i fossilbolag och jakt på nya fossilresurser direkt få skräpstatus. Både miljön och ekonomin skulle vinna på AAA-investeringar ur miljöperspektiv, det vill säga investeringar med högsta betyg, eller med lägst risk, enligt de så kallade ratingfirmorna.

Kreditbetyg

Kreditvärdighet är en persons, ett företags eller ett lands förmåga att betala sina skulder. För att beskriva kreditvärdighet delar kreditvärderingsinstitut in personer, företag och länder i kallade kreditvärderingsklasser eller ratingklasser. Klasserna har idag olika skalor beroende på vem som förmedlar dem. En vanlig skala är från AAA (trippel A) till C, där AAA är bäst och indikerar låg risk.

Offentliga institutioner

– Världsbanken och Europeiska investeringsbanken

Offentliga institutioner med uppdrag att förbättra världen är inte mycket bättre än privata aktörer. Av Världsbankens utlåning till energisektorn går två tredjedelar till fossilenergi och kontroversiella stora dammprojekt. En tredjedel går till investeringar i energieffektivisering och förnybar energi. Siffrorna kan ifrågasättas eftersom Världsbanken väljer att räkna även reparation av och investeringar i gamla fossila anläggningar som "sparande". I själva verket handlar mer än hälften av Världsbankens "förnyelseportfölj" om just investeringar i "effektivisering" av fossila bränslen, enligt ekonomen Kenneth Hermele på biståndsorganisationen Forum Syd.

På den här sidan Atlanten finner vi Europeiska investeringsbanken (EIB), med målet att med sina lån stödja implementeringen av EU:s verksamhet. EIB är med andra ord EU:s förlängda arm. Av låneportföljens 72 miljarder euro gick 24 procent, eller 17 miljarder euro, till energisektorn 2010 (Bankwatch, 2011). Även för EIB är det fossilsektorn som får lejonparten av lånen. Lån till energieffektiviseringar och förnybara energislag är marginella i jämförelse. Av energiinvesteringarna gick 5 procent till energieffektiviseringar. Lägg därtill att nästan alla lån till energieffektivisering (94 procent) och förnybar energi (84 procent) går till relativt välmående gamla medlemsstater. Lån till nya medlemsstater har nästan uteslutande gått till fossilbränslesektorn.

Enligt UNEP (2011) uppgår de samlade subventionerna till konsumtion och produktion av fossil energi, på global nivå, till i runda tal 500-700 miljarder dollar per år. Såväl produktion som konsumtion stimuleras alltså med statliga bidrag. Till det kan läggas subventioner av en ineffektiv kärnkraftssektor. I Sverige tar subventionerna sig uttryck i att kärnkraftverkens ägare inte behöver stå för hela risken om olyckan skulle vara framme och en allvarlig olycka inträffa. Den risken står du och jag som skattebetalare för. Konsekvenserna tar framtida generationer.

Institutioner med långsiktiga mål om utveckling borde man kunna kräva mer av. EIB och Världsbanken försvårar inte bara för EU och världssamfundet att uppnå nödvändiga klimatåtaganden. De bidrar även till att energisektorn i länder under utveckling, i såväl Europa som i fattigare regioner, under lång tid blir inlåsta i ett ohållbart fossilbränsleberoende. Många av dagens investeringar i energisektorn har konsekvenser i 40 år eller längre.

Dags att ta sig an kapitalmarknadens koldioxidbubbla

Vi borde överväga att, utöver kapitaltäckningskrav, det vill säga att banker inte kan låna ut obegränsat med pengar utan måste ha viss täckning i eget kapital, även kräva att banker och andra kreditinstitutioner redovisar sin exponering för klimatrisker. Det anser i alla fall författarna till rapporten *Funding the Green New Deal* (Kapoor med kollegor, 2011). De menar att klimatriskerna är så betydande att de bör uppfattas som systemkritisk. Det bör vara obligatoriskt för banker, andra finansiella institutioner och investerare att utvärdera sina CO₂-exponeringar i såväl låneportföljer som investeringar. Det skulle underlätta för investeringar på hundratals miljarder att skifta från smutsig till grön sektor. Ett exempel är obligatoriska stresstest för hur en investering påverkas av ökade bränsle- och utsläppspriser. Ett sådant test skulle öka investerarens medvetande om de CO₂-riskerna de är exponerade för. Här kan statligt ägda Vattenfall utgöra ett varnande exempel. Expansionen i Polen och Tyskland kan visa sig bli dyrköpt. Om företaget hade räknat med att kostnaden för utsläpp av CO₂ skulle öka över tiden hade investeringarna i brunkol kanske varit lägre. Stresstester skulle också belysa investeringsmöjligheterna i den gröna sektorn. Inte minst för de välfyllda kassorna i oljeländernas statliga fonder skulle gröna investeringar utgöra en välbehövlig diversifiering och riskreducering.

SLUTSATS OCH REKOMMENDATIONER

Fossilbränslesektorn är överkapitaliserad. Kapitalmarknaden har fattat beslut om finansiering av framtida produktion av fossila bränslen på ett felaktigt antagande: Att det som finansierats faktiskt kan användas. Det här utgör en stor och för tillfället obeaktad risk för kapitalmarknaden samtidigt som det stjälper trovärdigheten i klimatpolitiken. Om, mot bättre vetande, alla tillgångar av fossila bränslen används upp utgör det en risk för hela mänskligheten. Av två onda ting måste ändå okontrollerade klimatförändringar anses vara sju resor värre än en finansiell koldioxidbubbla.

Att ta ansvar - reglerande myndigheter och börser

Det brittiska miljödepartementet, DEFRA (Department for Environment, Food and Rural Affairs, 2011) och Climate Disclosure Standard Board (CDSB) drar slutsatsen att reglerande myndigheter behöver agera: *"Omfattningen av miljöinvesteringar förväntas öka först om hela marknaden tar steg i den riktningen. Utan strukturella påtryckningar, i någon form, förväntas dödläget bestå"*. Det här antyder att frivilliga åtgärder har nått sin topp och de som är mest benägna att agera redan har gjort så.

Reglerande myndigheter behöver ta större ansvar när det gäller att granska informationen från noterade bolag och se till att systemkritiska risker, risker som utgör hot mot centrala delar av samhället, synliggörs. Ytterligare reglering, vägledning och övervakning kommer behövas för att åstadkomma ett förändrat beteende på börser och hos förvaltare av pensions- och aktiefonder. Ett litet steg i den här riktningen togs i EU-parlamentet tidigare i år. En lagstiftningsresolution som EU-parlamentet antog i januari 2013 slår fast att: *"[...] Kreditvärderingsmetoderna bör i tillämpliga fall beakta finansiella risker till följd av miljöfaror."* På samma sätt som andra risker vid investeringar utvärderas och presenteras bör det vara obligatoriskt med en tydlig deklARATION av vilken koldioxidrisk en investering medför.

Såväl privata som offentliga investeringar i sektorer som orsakar klimatpåverkan behöver stävjas. Från politiskt håll är insatser riktade mot offentligt förvaltade institutioner den lägst hängande frukten. Sverige har representanter i styrelserna för Världsbanken, EIB och flera andra internationella finansiella organ. Lånefinansierade klimatpåverkande verksamheter som motverkar långsiktiga utvecklingsmål, vilka institutionerna själva ställer sig bakom, är ett storskaligt slöseri med offentliga medel på mänsklighetens och miljöns bekostnad.

Källor

Bankwatch (2011). Carbon Rising: European Investment Bank energy lending 2007-2010. www.bankwatch.org/publications/carbon-rising-european-investment-bank-energy-lending-2007-2010

Department for Environment, Food and Rural Affairs och Climate Disclosure Standard Board (2011). Financial Institutions: Taking Greenhouse Gas Emmissions into Account. www.cdsb.net/news/98/financial-institutions-and-climate-change

Ergon, Jens (2013.04.08). Flopp för nedgrävning av klimatgaser. SVT:s vetenskapsredaktion. www.svt.se/nyheter/vetenskap/fiasco-for-nedgravning-av-klimatgaser

EU-parlamentet (2013). Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 januari 2013 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut.

Hermele, Kenneth (åtkomst 2013.05.08). Världsbankens finansiering av fossil energi ökar. www.forumsyd.org/templates/FS_ArticleTypeA.aspx?id=12897

Initiative Carbon Tracker (2011). Unburnable Carbon – Are the world's financial markets carrying a carbon bubble? www.carbontracker.org

Kapoor, Sony, Oksnes, Linda, Hogarth, Ryan (2011). Funding the Green New Deal: Building a Green Financial System. A Policy maker Report from Re-Define. Green European Foundation.

Rummukainen, Markku, Johansson, Daniel J. A., Azar, Christian, Langner, Joakim, Döscher, Ralf, Smith, Henrik (2011). Uppdatering av den vetenskapliga grunden för klimatarbetet. SMHI.

UNEP (2011). Towards a green economy. Pathways to Sustainable Development and Poverty Eradication. www.unep.org/greeneconomy
www.unep.org/greeneconomy/Portals/88/documents/ger/GER_synthesis_en.pdf

På samma tema av Carl Schlyter:

UNT 2012-05-11. "Förbättra klimatet istället".
Tillsammans med Sara Karlsson (S), Jonas Sjöstedt (V)
www.unt.se/debatt/forbattra-klimatet-istallet-1743224.aspx

GP 2012-07-01. "Eurokrisen botas med ett fossilfritt Europa".
Tillsammans med Per Bolund (MP)
www.gp.se/nyheter/debatt/1.991227-eurokrisen-botas-med-ett-fossilfritt-europa

Dagens Industri 2012-12-03. "Klimatbubbla på marknaden"
www.di.se/artiklar/2012/12/3/klimatbubbla-pa-marknaden

Veckans Affärer, VA Hållbarhet, 1 februari 2013.
"Oljepengarna en gigantisk felsatsning".

ETT STORT TACK TILL *Lina Isacs, Jonas Nilsson och Johanna Sandahl* för värdefulla synpunkter på tidigare utkast av skriften. Eventuella återstående fel är förstås författarens.

Carl Schlyter: Efter att ha arbetat med människor på en soptipp i Brasilien insåg jag att en bättre miljö går hand i hand med bättre sociala villkor. Det blev min väg in i den gröna rörelsen.

Sedan 2004 är jag EU-parlamentariker för Miljöpartiet de Gröna och sitter i miljöutskottet och är suppleant i utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter.

Framtidens största politiska utmaningar ligger på global nivå. Miljöproblem, krig och svält är något vi måste lösa tillsammans. Men det kräver en insikt i hur de hänger ihop, det duger inte att skapa stormaktsunioner mellan rika länder.

För att lösa dessa problem behöver vi byta riktning från en ekonomi som bara kan skapa arbete om det är evig tillväxt, som i sin tur är beroende av investeringar som finansieras med ständigt ökande lån. Detta ekonomiska system skapar kollapsande ekosystem när ekonomin fungerar och katastrofala sociala och ekonomiska konsekvenser när den inte gör det.

KONTAKT

Carl Schlyter, EU-parlamentariker
Telefon Bryssel: +32 2 284 5273
Telefon Strasbourg: +33 38817 5273
E-post: carl.schlyter@ep.europa.eu
Hemsida: www.mp.se/carl

Jeanette Perman, politisk assistent
Telefon Bryssel: +32 2 284 7273
Telefon Strasbourg: +33 38817 7273
E-post: jeanette.perman@ep.europa.eu

Lena Widefjäll, assistent
Telefon Bryssel: +32 2 283 7273
E-post: lena.widefjall@ep.europa.eu

Markus Larsson, omvärldsanalytiker
Telefon: 0760-31 25 01
E-post: markus.larsson@riksdagen.se

Marita Pahlén, pressekreterare
Telefon: 070-6750373
E-post: marita.pahlen@telia.com

Anna-Karin Andersson,
assistent i Sverige
Telefon: 08-786 5786
E-post: anna-karin.andersson@riksdagen.se

De Gröna | Europeiska fria alliansen
i Europaparlamentet

JA, JAG VILL...

- få mer information om Miljöpartiet de Gröna
- bli medlem i Miljöpartiet de Gröna
- bli medlem i Grön Ungdom (jag är under 26 år)
- bli medlem i Gröna Studenter

Namn:

Adress:

Finansmarknadens och politikens klimatansvar/2013

porto

Miljöpartiet de Gröna
Pustegränd 1-3
118 20 Stockholm